mill now discuss the issue of a מיגו; a retroactive מיגו. The power of a מיגו is to substantiate an effective claim. An acceptable מיגו is in a case when the litigant could have stated a better argument instead of stating the present argument; as in the case where the מחזיק initially claimed מפלניא זבינתה כו' קמי דידי (which is an effective claim); however it needs to be substantiated that it is indeed true. The מינו substantiates the claim. The מחזיק will be נאמן that it indeed was מיגו or קמי דידי זבנה אוומא since he has a מיגו, since he has a מיגו that he could have stated להש"ם. An example of מיגו למפרע is in our case where initially he claimed 'קמי דידי without קמי דידי (which is an ineffective claim). At this point he is not believed (even though he has the מענה of להש"ם) since he has no טענה. Afterwards he makes a second claim that it was 'קמי דידי זבנה וכן. If we could substantiate this claim, then obviously he would be believed. However, we cannot substantiate this claim of קמי דידי, since now he has no מיגו; he cannot claim להש"ם (or any other vindicating argument) since he already admitted (by saying זכנה מינך) that it originally belonged to the מערער. It is just that previously, before his original claim of מפלניא זבינתה that is when he had a מיגו. This type of מיגו is called מיגו; there was a מיגו by his first claim, but not by his second claim. תוספות maintains that such a מיגו is not valid, as תוספות will shortly explain. We will not believe his second claim of קמי דידי, since presently he has no valid מיגו to support his claim (only a מיגו למפרע).

אבל ודאי השתא דאמר – however, it is certainly true that now, once the מחזיק stated –

מפלניא זבינתה דזבנה מינך – I bought it from 'him' who bought it from you and by saying this, the מחזיף –

הודה שהיתה שלו – admitted that it originally belonged to the מערער, and since he did not originally claim either קמי דידי זכנה מינך סקמי דידי דר בה חד יומא, then the מוכר – מוכ

– קמי דידי זבנה מינך – bought it from you in my presence –

מוכר **or** that the מוכר lived there one day in my presence. We cannot argue that even in such a case the מחזיק should be believed, since he had -

מיגו דאי בעי אמר בתחלה that he could have stated originally – that he could have stated originally – מיגו - it was never yours²; This is not a valid argument. The מיגו is not believed with this - מיגו -

מיגו למפרע לא אמרינן - for we do not allow a retroactive מיגו. A מיגו can substantiate a claim only if it could have been claimed at the moment of the actual claim. If it could only have been claimed in the past, but not presently; it is not an acceptable טענה . Therefore, since we cannot substantiate his claim of קמי דידי has no טענה and the property reverts back to the מערער.

תוספות will first prove that מיגו למפרע לא and then explain why it is not a valid מיגו.

¹ See הגבות בר"ח

 $^{^2}$ It would seem that the same will apply in a case where there was a חזקת ג' שנים and the מחזיק claimed מינן מינך הזבנה הזבנה מינך. The מחזיק cannot subsequently claim קמי דידי (זבנה מינך מיגר) and expect to be believed on the basis of the מיגן מיגן מיגר, since it too is a מיגר. מיגו מינך זבינתה

(זף מא,ב) – as it is evident from the גמרא later (that מיגו למפרע לא אמרינן –

גבי ההוא דדר בקשתא בעיליתא ארבע שנין – concerning an individual who lived in an attic in the city of קשתא for four years (and had עדים to that effect). A מערער claimed the property as his –

מהנך זבנה מינך – and the מחזיק claimed "I bought it from 'him' who bought it from you" (as in our גמרא) –

ר"ה the case came before אתא לקמיה דרבי חייא –

- עדים 'bring מחזיק he said to the מחזיק 'bring -

מוכר אפילו חד יומא – that the מוכר lived there for even one day –

and I will place this property **in your possession'.** This concludes the quote from the תוספות .גמרא continues with his proof –

הדי לית ליה איי משמע – it seems from the response of ה"ח that if the מחזיק has no דר נומא מוכר was יומא איי that the אדים, then –

יומא – he is not believed to state that the lived there one day in my presence –

מיגו המיגו אמר בעי אמר במיגו המיגו has a מוכר has a מיגו that he could have claimed 'I bought it directly from you (the מערער). The reason this (מערער is invalid, is -

מוכר הודה – since the מוכר already admitted –

מערער **- that he did not purchase** the property **from** the מערער; the מערער מיניה the מערער -

לית ליה תו מיגר - he no longer has the מיגר מיגר מיגר מיגר that he originally had; the מיגר מפלניא זבינתיה already admitted that it was not מפלניא זבינתיה but מינך זבינתיה. This establishes that when he claims now קמי דידי he presently has no מיגר.

תוספות will now address the issue, why indeed is a מיגו למפרע not effective. Seemingly he is telling the truth, for if he is lying he could have lied originally! תוספות explains:

ואין לו להאמינו במה דקאמר השתא – and there is no basis to believe what he is presently claiming (that קמי דידי דר בה חד יומא) on account of the–

מיגו בתחלה (מתוך) מיגו that he could have originally lied and said I bought it from you –

הודה – before he admitted that מפלניא זבינתיה. The reason for this is – מפלניא זבינתיה – for it never entered his mind –

מחזיק **that he needed this claim** of קמי דידי. When the מחזיק מחזיק. When the מחזיק claimed קמי זבינתה it is evident that he is saying the truth; since he has the מינך מיגו מערער. This truth however, is an insufficient טענה; it does not establish that the מערער ever

³ This proof is valid only according to תוספות who maintains that if the קמי דידי דר originally claimed איז יומא it is a valid claim. However according to the רשב"ם who maintains that the claim of דר ביה חד יומא is valid only if there are אדים to that effect, but the מחזיק is never believed even if he initially claimed קמי דידי then there is no proof at all from that אמרא.

⁴ See הגהות הב"ח.

sold the property. The מחזיק needs now to make a claim that is an effective טענה; the claim of קמי דידי. There is no קמי חסא, however to substantiate his new claim of קמי דידי. The fact that he was honest by the first claim, cannot prove that he is also honest in his second claim. A מיגו merely substantiates the immediate claim; it cannot indicate to us that everything this person will ever say is true. The מהלניא זביתנה וכו' told the truth that מחזיק being under the impression that this claim is sufficient to win the case. When he now realizes that it is insufficient, it is possible that he resorts to lying.

Why is there a difference between a regular מיגו למפרע? Seemingly, even by every מיגו, we can argue that once the person presented his claim he lost the מיגו!

.

מיגו states that he was not originally aware that he needed the claim of מיגו; that makes it a מיגו למפרע. If he were originally aware that he needed the claim of קמי דידי; to win the case; then we can argue that it (the were originally aware that he needed the claim of קמי דידי to win the case; then we can argue that it (the אמים וווער להש"ם וווער מיגו למפרע מיגו הווער מיגו למפרע המיגו מיגו למפרע הבית וווער מיגו וווער הבית הדי וומא דידי ווווער הבית הדי וומא איז וווער מיגו וווער מיגו וווער מיגו וווער מיגו וווער מיגו למפרע הבית הדי וומא אוא וווער מיגו וווער מיגו וווער מיגו וווער מיגו למפרע הבית הדי וומא אוא הווער מיגו וווער מיגו וווער מיגו וווער מיגו למפרע הבית הדי וומא אוא הווער מיגו וווער מיגו ווווער מיגו וווער מיגון למפרע מיגון למיגון למיגון למיגון למיגון למיגון מיגון למיגון למיגון למיגון מיגון למיגון מיגון למיגון מיגון למיגון מיגון מיג

 $^{^6}$ If the מוכר would have claimed that מינך זבינתה then he would be believed if either the מוכר was there for three years, or if the עדים had no עדים that he was the מרא קמא (with a מיגו שלא הש"מ). See however the ר"י at the conclusion of our תוספות.